

สรุปผลของการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การศึกษาเพื่อการคาดคะเนจำนวนครูและจำนวนนักเรียนในอนาคตเป็นสิ่งจำเป็นและควรจะได้มีการศึกษาคนควากันอย่างกว้างขวางและละเอียดละออยิ่งขึ้น ในฐานที่การศึกษาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และเพื่อประโยชน์ในการวางแผนล่วงหน้าในการดำเนินการเตรียมครู อาคารสถานที่เรียน และอุปกรณ์การสอน เพื่อให้การดำเนินงานเกี่ยวกับการศึกษาสำเร็จลงด้วยดีและมีประสิทธิภาพ จากสถิติการศึกษาเกี่ยวกับจำนวนครูและนักเรียนที่เป็นมาในอดีตแสดงให้เห็นว่า จำนวนนักเรียนในระดับประถมศึกษาของประเทศไทยเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ทุกปี ส่วนจำนวนครูนั้นก็เพิ่มขึ้นเช่นเดียวกัน แต่ยังไม่ใกล้ชิดส่วนวิชานักเรียนมากนัก กล่าวคือยังคงมีปัญหาการขาดแคลนอยู่สัก โดยเฉพาะในระดับประถมศึกษา โรงเรียนในท้องถิ่นมีจำนวนห้องเรียนมากกว่าจำนวนครู ครูโรงเรียนประถมศึกษาต้องมีจำนวนชั่วโมงสอนมากและจำนวนนักเรียนในห้องเรียนก็มีมากเกินไปด้วย ผู้วิจัยมีความประสงค์ที่จะคาดคะเนความต้องการครูในระดับประถมศึกษา ในระยะ 5 ปีข้างหน้า คือ ระหว่างปีการศึกษา 2515 - 2519 โดยพิจารณาจากการเพิ่มของประชากรนักเรียนในระดับประถมศึกษา ซึ่งผลที่ได้จากการวิจัยนี้จะ เป็นประโยชน์ต่อการวางแผนงานการผลิตครูในอนาคต เพื่อให้พอเพียงกับจำนวนนักเรียนที่เพิ่มขึ้น

ข้อมูลเบื้องต้นสำหรับการวิจัยนี้ คือ จำนวนครูและจำนวนนักเรียนในระดับประถมศึกษาของประเทศไทยตั้งแต่ปีการศึกษา 2508 - 2513 ซึ่งรวบรวมมาจากรายงานของสำนักงานสถิติแห่งชาติ กองวางแผนการศึกษา กรมสามัญศึกษา และกองการศึกษาประชาบาล กรมการปกครอง และจำนวนประชากรอายุ 7 ปีบริบูรณ์ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2509 - 2519 ซึ่งได้มาจากการคิดคำนวณจากจำนวนประชากรทั่วประเทศและจำนวนประชากรอายุ 7 ปี ในปีสำมะโนประชากร 2503 การดำเนินการวิจัยเป็นไปตามลำดับขั้นดังนี้ คือ

1. หากอัตราส่วนนักเรียนต่อครูที่เป็นจริงในปัจจุบัน โดยคิดเป็นรายปีตั้งแต่ปีการศึกษา 2509 - 2513 แล้วหาค่าเฉลี่ยของอัตราส่วนนักเรียนต่อครูของทั้ง 5 ปี
2. คำนวณจำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างปีการศึกษา 2515 - 2519 จากประชากรทั่วประเทศอายุ 7 ปีบริบูรณ์
3. คำนวณจำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างปีการศึกษา 2515 - 2519 จากการเพิ่มของจำนวนนักเรียน
4. คำนวณจำนวนนักเรียนทั้งชายและหญิงที่จะเรียนอยู่จริงในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ระหว่างปีการศึกษา 2515 - 2519 โดยใช้อัตราส่วนแนวโน้มจำนวนนักเรียน
5. คำนวณหาจำนวนครูที่ต่องการตั้งแต่ปีการศึกษา 2515 - 2519

๖๖ ขอค้นพบ

จากผลของการวิจัยปรากฏว่าถ้าพิจารณาเฉพาะจากการเพิ่มของจำนวนนักเรียนแต่เพียงอย่างเดียว จำนวนครูที่ควรจะมีตามอัตราส่วนนักเรียนต่อครู 3 ประเภท คือ ของกระทรวงศึกษาธิการ ยูเนสโก และตามอัตราส่วนที่เป็นจริงในปัจจุบัน เป็นไปตามลำดับดังนี้ คือ

ปีการศึกษา 2515	จะต้องการครูเป็นจำนวน	215,821	163,987	190,565	คน
ปีการศึกษา 2516	จะต้องการครูเป็นจำนวน	226,233	171,623	199,440	คน
ปีการศึกษา 2517	จะต้องการครูเป็นจำนวน	237,915	180,263	209,479	คน
ปีการศึกษา 2518	จะต้องการครูเป็นจำนวน	248,691	188,186	218,687	คน
ปีการศึกษา 2519	จะต้องการครูเป็นจำนวน	259,727	196,315	228,133	คน
ซึ่งจำนวนครูที่ต่องการนี้จะเพิ่มจากปัจจุบันเฉลี่ยปีละ 17,197 4,515 และ 10,878 คน จากอัตราส่วนนักเรียนต่อครูทั้ง 3 ประเภทดังกล่าวแล้วตามลำดับ					

ข้อสรุป

จากผลของการวิจัยพบว่าจำนวนครูที่ต้องการเพิ่มขึ้นจากการเพิ่มของจำนวนนักเรียนเฉลี่ยปีละ 17,197 คน ถ้าคิดอัตราส่วนนักเรียนต่อครูของกระทรวงศึกษาธิการ 4,515 คน ถ้าคิดตามอัตราส่วนนักเรียนต่อครูของยูเนสโก และเพิ่มขึ้นเฉลี่ยปีละ 10,878 คน จากอัตราส่วนนักเรียนต่อครูตามที่เป็นจริงในปัจจุบัน นอกจากนี้จะต้องผลิตครูเพื่อชดเชยครูที่สูญเสียไปเนื่องจากการตาย การปลดเกษียณ และการออกจากอาชีพซึ่งตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่สองคิดไว้ประมาณร้อยละ 5 ของจำนวนครูแต่ละปี ซึ่งจะต้องผลิตครูเพิ่มอีกเฉลี่ยปีละ 11,884 9,004 และ 10,463 คน ตามความต้องการครูจากอัตราส่วนนักเรียนต่อครูของกระทรวงศึกษาธิการ ยูเนสโก และตามที่เป็นจริงในปัจจุบัน ตามลำดับ

ดังนั้น ถ้าจะผลิตครูให้ได้ตามที่ต้องการแล้วจะต้องผลิตให้ได้จำนวนครูที่ออกประกอบอาชีพครูจริง ๆ เฉลี่ยปีละ 29,081 คน ตามอัตราส่วนนักเรียนต่อครูของกระทรวงศึกษาธิการ 13,515 คน ตามอัตราส่วนนักเรียนต่อครูของยูเนสโก และ 21,341 คน ตามอัตราส่วนนักเรียนต่อครูที่เป็นจริงในปัจจุบัน ความต้องการครูในระดับประถมศึกษาของประเทศไทยยังคงมีมากพอที่สถาบันฝึกหัดครูจะต้องพิจารณาถึงโปรแกรมการผลิตครูเพื่อให้รับกับจำนวนนักเรียนที่เพิ่มขึ้นแต่ละปี

ข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาเรื่องนี้ต่อไปถ้าสามารถแยกแยะอำเภอในประเทศไทยออกเป็นพวกที่มีพลเมืองหนาแน่นและเจริญ กับพวกที่มีพลเมืองกระจัดกระจายมากและยังไม่เจริญเท่าที่ควร เพื่อแยกพิจารณาในการคาดคะเนความต้องการครูออกเป็น 2 พวก คือ พวกแรกให้อัตราส่วนนักเรียนต่อครูไปหารจำนวนนักเรียนที่คาดคะเนได้ ก็จะได้จำนวนครูที่ต้องการ แต่พวกหลังควรถือครูหนึ่งคนสอนนักเรียนหนึ่งห้องเรียน หรือถ้าสามารถแบ่งประเภทของโรงเรียนออกตามลักษณะขนาดของโรงเรียน ห้องเรียน และจำนวน

นักเรียน เพื่อจะได้พิจารณาการ รั้งครุได้ เหมาะสมตามแต่ละประเภทของโรงเรียน ซึ่ง
 ควบการ รั้งโดยวิธีใดวิธีหนึ่งดังกล่าวแล้ว จะทำให้ได้จำนวนครุที่ตรงกับ รั้งอย่าง
 หนึ่งซึ่งจะได้ทราบถึงปัญหาการขาดแคลนครุอย่างแท้จริงควม เพื่อประโยชน์ในการ รั้งครุ
 ในที่สุดต่อไป จะโคลนปัญหาการขาดแคลนครุได้อย่างจริงจัง และเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพ
 ทางการศึกษาอีกด้วย